

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XV. Hic timor & horror satis est/ se solo/ facere (vt alia taccam)
poenam purgatorii: cum sit p[ro]ximus desperationis horrori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

diffidet. Rursum / causa securitatis / sic fides, credo simul p̄bas
et esse / q̄ moriens in fide implecta / necessario timeret & horret,
sed diffidentia esse causam terroris, desperationis, damnatio-
nis / i eūgeliō sp̄ciū legitur. Primum / quādo Petrus dñm a se
fussit exire, quia homo peccator ego sum inquit. Secundo
q̄n cepit mergi ppter modicā suā fidē. Tercio, q̄n discipuli
pr̄ turbatione voluerunt clamare: vbi Christum super mare
ambulante, ph̄atasma putabāt. Quarto, q̄n turbati existimā-
bant se sp̄m videre, cū intraret ad eos ianuā clausis. In hijs
omnibus ostenditur diffidentia esse causam timoris & hor-
roris, venit ergo omnis turbatio ex diffidentia, omnis securitas ex
fiducia ī dñi, Fiducia aut̄ ex charitate, quia necesse ē, vt is tibi
placeat / in quē confidas.

CON: XV.

Hic timor & horror satis est / se solo / facere (vt
alia taceant) p̄uenam purgatoriū : cum sit p̄ximus
desperationis horro.

Nihil de igne & loco purgatoriū iſequor, non q̄ ea ne-
gem, sed q̄ alia est illa disputatio, nēc a me nūc instituta, deinde
q̄ nesciā, vbi sit loc⁹ purgatoriū, licet B. Thomas illū sub terra
esse putet. Ego v̄o interim cū B. Aug: remaneo. scz q̄ recep-
tacula aniaḡ abdita sunt / & remota a nob̄tra cognitione. Quig
ideo dico, ne Pighardus h̄eticus / i me sibi videat obtinuisse,
purgatoriū non esse, quia locū eius ignoratum esse confiteor /
Aut ideo Romāna ecclesiā errare, quia opinionem. B. Tome
non explodit. M̄hi certissimū est / purgatoriū esse, nec multi
memouer / quid blatterēt h̄ereici, q̄n iam mille & plus centū
anni sunt. q̄ B. Aug: in sua eō confessio: li: ix, p̄onatre & patre
suo orat & orāndū petat. Et eadē sancta mater eius / moriēs (vt
ib̄i scribit) memorī sui optauerit ad altare domini, sed & a B.
Ambro: id factum narrat. Q̄ si enī rēpore Apostolorū non
fuisse purgatoriū (vt superbit fastidiosus pighardus) n̄ si quid
ideo credendum est h̄eticō vix quinquaginta annos nuper-
nato, & fidem tot seculorū falsam fuisse considerandū: max-
ime cū ip̄e nihil aliud faciat / q̄ q̄ dicit, nō dō. & sic pbauit
omnia sua; & improbauit omnia m̄a, quasi Con & lignū & la-
pis non credant. Sed h̄ec suo operi & tpi.

Igitur concessum est / horrore esse in animabus, nūc p̄bō
et̄ esse p̄uenā purgatoriū vel maximā,

E iii

¶ Primo. Oes concedit eas dñe esse peccatas purgatorij & inferni, nulli qd differunt eternitate. At scriptura describit penas inferni esse turbationem paurorem, horrorem, fugam, ut ps. i. Non sic impij non sicut, sed tanq pulu... quae poca ventus. Sed & Iob & Isaie & multis alijs locis / impij compa... urripule & pulueri, turbine raptis atq dispersis, in quo nimis significat fugam horribilem dñatorum. Itc ps. ii. Tunc loqueatur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos. Et Isaie: xxviij. Qui confidit in illis, non confundetur, i. non fessinabitur: non pauebit neq fugiet confusus & horrens, utiq volens, qd non confidet, confundentur & pauebuntur, puer: i. Qui me audierit absq terrorre requiescer, & absq dant a perfructur, timore malorum sublato. Et ps. cxi. Ab auditione mala non timebit. Hjs em & alijs locis scripture/terror/horror/pauor/timor/exprimitur pena impiorum, qn piorum contraria assertur. dñi qd & B. Jacob dicit, qd demones credit & contremiscunt. Et Deut: xxxij clare pnt, iat / pena impij esse pauorem, d. Dabit tibi dñs deus cor pauidum &c. Nā si pauor ille non esset, nec mors, nec infernum, nec vlla pena esset molesta. sicut ait in Canticis. Fortis vt mors dilectio / durasicut ines, nus emulatio, qd satis ostensum ē in Martyribus, adeo vt de impjhs dicat spus, ps. xiij. Illuc trepidas uerū timore ubi non fuit timor, & puer: xxviij. Fugit impiorum nemine persequente. Iustus autem quasi leo confidet, absq terrorre erit. Alioquin. Cur vhus timet mortem & dolorem, alius vero consenit, nisi quia intus iusticię fiducia destitutus timet / ubi timere non debet?

Secundo. ij. Tessal. i. Qui non credit Euagelio / dabunt penas in interitu eternas. a facie dñi & a gloria virtutis eius / quia scz solo vultu virtutis suę torqueat eos & cruciat deus, cū sit eis insustentabilis, id est fugient & non effugient, sed dephenent inter angustias. Sic illud Sap: Cito apparebit vobis horrede. Et ps. xx. Pones eos vt elibanū ignis in ipse vultus tuus. Alioquin vñ illa vox: Montes cadite super nos, & colles operitez nos. Et illud Isa. ij. Ingredere petram & abscondere in fossa humo / a facie furoris dñi & gloria maiestatis eius. Et illud Iob. Quis mihi tristibuat, vt in inferno pregas me & abscondas me, donec transcat furor tuus. Pater meus, a facie dñi oris / cor maxia pena/dñi confunditur a se dñs, ma sua iniudicia ad tacta puritatē comparata

¶ Tercio. Et ecclesia in persona aniae psallit & gemit ps. vi. Conturbata sunt ossa mea, & anima mea turbata ē valde. Et ps. cxiiij. Circūderunt me dolores mortis, & pericula inferni ins-

uenerit me. Vnde & vistissima oīo est, vt ēs requiōptes
mūs, viq̄ intelligētes / q̄ sunt inquiete. At pœnē non faciūt
inquietudinē: vi patet in Martynbus & constat: bū viris / sed
horror & fuga pœnarē, quē oritur ex iirmitate fiducī, i deū.
Sicut credit vnuſqu s̄p, sicut ei & tales sunt ei pœnē & om̄ia,
qualis fuerit & ip̄e, inde non conturbat iustū quicquid acci-
derit ei (ait Sap. Rursum impioſ terret (Leuit. XVI) sonitus folij
volantis. Et Isalvij. Impij quasi mare feruēs, c̄d quiscereno
pt, & redūdant fluctus eius in conculationē & luctū / non ē
pax impij dicit dñs deus.

¶ Quarto. Viuentes: liqui cas pœnas gustauerūt, s. inferni,
ergo multo magis mortui / credēdū ē / cas inferni i purgato-
rio / nā Dauid expertus dicit. Nisi quia dñs adiuuit me, p. u.
Iominus habuit in inferno aīa mea. Et alibi. Rep ea ē mas-
lisanta mea / vīa mea in inferno appropinquauit. Et rursum,
Dissipata sunt nra se. us in inferni. Et assimilatumſum descendētis
bus in lacum. Et ite ū Qz multas ostendisti mihi tribulatiōnes
magnas & malas, & de abyssis terrę iterū reduxisti me. Ezechias
vero dicit. Ego dixi / dīmido dierū mōre, vadā ad portas
inferi. Et infra. Sicut leo contriuit oīa ossa mea, qd certe non
nisi intollerabili factū horrore pt intelligi.

¶ Quinto. q̄ mul. i sunt / qui vsc̄ hodie has pœnas gustar̄,
nā & Ioan: Taulerū in suis teutonicis se. quid aliud docet q̄
cas pœnarē passiones / quas & exīma nonnulla adducit atq̄
hūc doctore / s̄ io qdē ignouī eē Schol. Theologor, id oī
forte contēptibile. Sed ego plus in eo (sic et om̄is Germanore
vernacul. s̄ conscriptus) reperi theologie solidē & sincere q̄
in vniuersitis oīm vniuersitatū Scholastis doctoribus repū ē
aut reperi: i possit in suis s̄. nī ē tñs.

Sed & ego noui hominē qui has pœnas s̄p̄ in passum sese
asseruit / breuissimo quidē t̄pis interullo, s̄d aīas ac tā infes-
tales, q̄tas neclngua d cere / nec calamus scribere / nec inexp-
tus credere pt / ita vi si p̄ficeretur, aut / mediā horā duraret
im oad hore decimā p̄t / funditus periret, & ossa oīa i cinere
redigeretur. Hic deus appetet horribilitē iratus / cū eo paria
ter vniuersa reatura, Tū nulla fuga / nulla eō solatio: nec ins-
tis nec foris / sed oīm ac usatio. Tūc pl. a. nīt vacum. Pro-
fectus sum a facie oculorū tuorū / nec saltē audier dīcere. Dñe ne
ne in furore tuo arguas me In hoc momēto (mirabilē dictu)
nō potest anima credere / sc̄ e posse vñj̄ redimi / nūl̄ p̄fena-
tiū nō dūm completam pœnam. Est tamen æterna / negr po-
est eā (palem existinare / solum relinquitur nudū delictū)

Auxiliū & horrendus gemitus, sed nescie vnde petat auxilium.
Hic est anima expansa cum Chfo, ut dinumerentur omnia ossa eius. Nec est vll⁹ angulus in ea, non replet⁹ amaritudine amarissima, horrore, pauore, tristitia, sed h̄is omnibus non nisi gemitis. Et ut dem simile virūq; si sphera transeat super lineam rectā, quilibet pūctus lineę tactus / totā fēt sphērā; non tamē comp̄hendit totā sphērā. Ita anima in suo punto: dū tangitur a transiente inundatione eterna, nihil sentit & bibit, nisi eternā p̄cōnā, sed non manet, iterū em transit. Igitur si viventib⁹ contingit illa inferorum p̄cōna. i. ito lerabilis ille pauor & inconsolabilis: multo magis anima in purgatorio videſ talis esse pensa, sed continua. Et hic ē ignis ille internus multo atrocius, q̄ exterr⁹. Qd⁹ si quis ista non credit, non contēdimp⁹, sed id tm̄ effecimus / q̄ illi veniarū p̄cōnes / multa dicūt q̄ vlp̄ ignorat vel dubitant / nimis audacter, Magis em credendū est experīs in h̄is, q̄ illis inexpēris.

¶ Sexto ad id facit auctoritas ecclesie, quę canit. Libera eos de ore leonis / ne absorbeat eas tartarus. Itē a porta inferi, quia b⁹ verbis / certe videatur significari / esse animas velut iā i porta, & inroitu damnationis & initio inferni / qd⁹ dixi ppe desperationē esse, nec vana esse verba ecclesie credo.

CON: XVI.
Videntur / infernas / purgatorium / celum differre: sicut desperatio / prope desperatio / securitas differunt.

¶ Siquis duras p̄cedentes conclu: veras putauerit, hāc quoque facile admittit / imo, cū in celo credamus regnare pacem, gaudium & securitatē in luce dei, in inferno vero contra seruire desperationē, dolorē, & horribilē fugā in tenebris exterioribus.

Purgatoriū vero sit mediū inter virūq; sic tñ vt pp̄ius sit in inferno q̄ celo (quia non habent gaudium & pacem, imo nihil de eo lo participant). Cū ponatur esse adē p̄cōna cū in inferno, sola duratione differēt) satis pater / q̄ & in ipso sit desperatio, fuga, horror & dolor. Sed addidi ppe desperationē dicens / quia tandem cessat illa desperatio. Alioquin reuera / dū ē in illo anima non sentit, nisi desperationē, non q̄ desperet, sed q̄ in tāta est perturbatione & confusione paurois: vt non sentiat se se spes rare. Solus sp̄us adiuuat ibi q̄ maxime infirmitatē eoꝝ in genitib⁹ inenarrabilib⁹ p̄ eis interpellans. Sic em̄ sit & tentatis in hac vita, vt resciat an speret vel desperent, imo sibi desperare videntur;